

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ СУСПІЛЬНИХ НАУК
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан факультету суспільних наук

_____ проф. Остапець Ю.О.
«____» _____ 2021р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЛОГІКА

Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	033 Філософія
Освітня програма	Філософія
Статус дисципліни	Обов'язкова
Мова навчання	Українська

Робоча програма навчальної дисципліни «Логіка» для здобувачів вищої освіти галузі знань 03 Гуманітарні науки, спеціальності 033 Філософія, освітньої програми «Філософія»

Розробник: Дербак А.П., кандидат філософських наук, доцент

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри філософії

Протокол № 11 від 29 червня 2021 року

Завідувач кафедри філософії _____ (доц. Левкулич В.В.)

Схвалено науково-методичною комісією факультету суспільних наук

Протокол № 8 від «01» липня 2021 р.

Голова науково-методичної комісії _____ канд. пед.н., доц. Попадич О.О.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 8	Галузь знань: 03 – гуманітарні науки Напрямок підготовки: 6.033 – філософія	Нормативна	
Модулів –2		Рік підготовки:	
Змістових модулів –5		1-й	1-й
Загальна кількість годин – 240		Семестр	
		1-й, 2-й	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – I сем. – 2, II сем.-2 самостійної роботи студента – I сем. – 3,5, II сем.-3,5	Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр філософії	68 год	24 год.
		Практичні	
		52 год.	10 год.
		Лабораторні	
		0 год.	-
		Самостійна робота	
		120 год.	206
Вид контролю: I сем. – залік II сем. - іспит			

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 120 ауд год./ 120сам.р.

для заочної форми навчання – 34 ауд./206 сам. роб.

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «Логіка» є формування у здобувачів розуміння цілісності філософського знання і місця в ньому логіки, як філософської науки; навиків правильного мислення, здатності запобігати помилковим судженням і умовиводам; уміння логічно і аргументовано доводити істину або спростовувати хибні судження; а також застосування можливостей логічного мислення у навчальній роботі студента, вироблення у них вміння самостійно застосовувати основні теоретичні положення логіки у процесі пізнання та практичної діяльності.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню в студентів вищої освіти таких компетентностей:

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК-1. Розуміння причинно-наслідкових зв'язків розвитку суспільства і уміння їх використовувати у професійній діяльності та всебічно аналізувати історичні процеси, події та факти з наукових позицій й їх тлумачення

ЗК-3. Знання специфіки і основних напрямків освітнього, наукового співробітництва і взаємовпливу світової і вітчизняної науки і освіти у сфері філософської науки

Професійні компетентності (ПК):

ПК-3. Володіння проблематикою основних філософських дисциплін

ПК-5. Знання основних етапів розвитку науки та критеріїв науковості, розуміння ролі науки в розвитку цивілізації, сутності та значущості наукової раціональності;

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Вивчення навчальної дисципліни «Логіка» є самостійним компонентом і не потребує попереднього вивчення інших дисциплін.

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Логіка», вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення таких програмних результатів навчання:

Програмні результати навчання	Шифр
володіння навичками логічної побудови наукового тексту, усного мовлення, уміння аргументувати свою наукову, громадянську та професійну позиції;	КСО-12
розуміння причинно-наслідкових зв'язків розвитку суспільства і уміння їх використовувати у професійній діяльності та всебічно аналізувати історичні процеси, події та факти з наукових позицій й їх тлумачення;	КЗН-1
дослідницькі навички;	КІ-5
володіння проблематикою основних філософських дисциплін;	КЗП-3
володіння навичками наукового пізнання і логічного мислення;	КСП-1
володіння навичками аналізу та інтерпретації гуманітарних (передусім – філософських) текстів;	КСП-4
володіння базовою історико-філософською освітою;	КСП-6

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «Логіка»:

Очікувані результати навчання з дисципліни	Шифр ПРН
Вміти формулювати і обґрунтовувати наукові гіпотези, аналізувати і створювати філософські тексти, давати визначення, аргументувати свою громадянську позицію у відповідності до вимог логіки	КСО-12
Розуміти зв'язок мислення і мови, їх значення у розвитку суспільства та роль, як необхідної складової індивідуальної і суспільної свідомості. Розуміти причини виникнення логічних помилок і шляхи їх усунення.	КЗН-1
Вміти виявляти закономірності в розвитку природи і суспільства, суперечності в трактуванні тих або інших явищ і подій, шукати механізми їх подолання.	КІ-5
Знати зміст основних понять та законів логіки, розуміти їх взаємозв'язки та коло проблемних питань, вільно оперувати логічною термінологією.	КЗП-3
Вміти виявляти логічні помилки у своїх і чужих міркуваннях, запобігати їх виникненню, володіти навиками доведення і спростування, ведення дискусій, аналізу як наукової літератури, так і явищ суспільного життя.	КСП-1
Здійснювати аналіз та інтерпретацію філософських текстів з врахуванням вимог законів логіки. Вміло проводити аналогії, давати визначення, виявляти і правильно тлумачити основні ідеї, історичні події та факти.	КСП-4
Знати місце логіки в структурі філософського знання, історичні етапи її розвитку як науки, їх характерні риси та основні проблеми.	КСП-6

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Оцінювання знань студентів здійснюється відповідно до положень «Про організацію освітнього процесу в Державному вищому навчальному закладі «Ужгородський національний університет»» (п.5.2, 5.3), «Про порядок та методiku проведення семестрових (курсних) екзаменів і заліків в Ужгородському національному університеті» затверджених наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» №698/01-17 від 08.05.2015 р. та «Про оцінювання навчальних досягнень студентів ДВНЗ «УжНУ» за кредитно-модульною системою» затвердженого наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» № 503/01-17 від 03.03.2015 р. (п.2.2.).

Перевірка рівня навчальних досягнень студентів з дисципліни «Філософія» здійснюється на основі результатів **модульних та підсумкового (екзамен) контролів**.

Для оцінювання знань студентів будуть використані наступні групи методів контролю:

1. Методи усного контролю (відповідь студента на окреме питання теми у індивідуальній та фронтальній формах; бесіда під час роз'яснення проблемного питання; усна доповідь, захист реферату, презентації або проекту).
2. Письмовий контроль (виконання практичних і творчих завдань та індивідуальної роботи; поточна контрольна робота, модульна контрольна робота).

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Модульний контроль складається з поточного контролю та модульного контрольного оцінювання. Упродовж семестру проводяться два модульні контролі, обов'язкові для всіх студентів. Модульний контроль (МК) №1 включає навчальний матеріал змістового модуля 1 (теми 1-4), а МК№2 відповідно змістового модуля 2 (теми 5-9), таблиця 2. У цій таблиці наведено також максимальну кількість балів з кожної теми, яку може отримати студент. Після проведення

останнього заняття за кожним модулем, відповідно до розкладу, проводиться модульна контрольна робота.

Поточний контроль знань здійснюється за такими складовими: перевірка знань студента на семінарських заняттях, контроль за виконанням індивідуальних завдань та самостійної роботи. Кожен вид навчальної роботи студента оцінюється певною кількістю балів відповідно до нижче наведених *основних критеріїв*. Сумарна кількість балів за кожен вид навчальної діяльності наведена в таблиці 1.

Оцінюються:

- усні відповіді на семінарських заняттях;
- активність у дискусіях, вміння обґрунтовувати та відстоювати свою думку;
- виконання творчих завдань (есе);
- поточна контрольна робота;
- контрольні тестування;
- підготовка рефератів та їх захист;
- підготовка усних доповідей;
- доповідь з презентацією;
- підготовка проекту та його захист тощо.

Максимальна оцінка поточного контролю становить 50 балів.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

T1	T2	T3	T4	Модульна контрольна робота	Сума
12	12	12	14	50	100

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

T5	T6	T7	T7	T9	Модульна контрольна робота	Сума
10	10	10	10	10	50	100

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Семінарські заняття	6	12	6	12
Самостійна робота	1	8	1	8
Письмове тестування при тематичному оцінюванні	2	10	2	10
Есе	2	10	2	10
Реферат	1	5	1	5
Доповідь з презентацією	2	5	2	5
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом		100		100

Допуск студента до підсумкового контролю знань здійснюється відповідно до діючих в університеті вище зазначених положень.

Підсумковий контроль (екзамен) проводиться у відповідності розкладу заліково-екзаменаційної сесії, в комплексній (абоусній) формі.

Підсумковий контроль проводиться за навчальним матеріалом, визначеним цією робочою навчальною програмою у повному обсязі. До екзаменаційного білету включено три теоретичні питання.

Максимальна оцінка з підсумкового (семестрового) контролю становить 100 балів.

Бали, отримані студентом конвертуються в підсумкову оцінку з дисципліни у відповідності до шкали оцінювання (таблиця 3).

Таблиця 3

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Основними критеріями, що характеризують рівень компетентності студента при оцінюванні результатів поточного та підсумкового контролів з навчальної дисципліни, є:

- виконання всіх видів навчальної роботи, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни;
- глибина і характер знань навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних та додаткових рекомендованих літературних джерелах;
- характер відповідей на поставлені питання (вичерпність, чіткість, лаконічність, логічність, послідовність тощо);
- вміння оперувати фаховою інформацією, і насамперед визначеною обсягом програми цієї навчальної дисципліни;
- вміння аналізувати достовірність одержаних результатів;
- вміння аналізувати явища, що вивчаються, у їх взаємозв'язку і розвитку;
- здатність формулювати власні аналітичні висновки та оцінки різних аспектів предмету вивчення цієї дисципліни.

Оцінювання результатів усіх форм контролю передбачено у 100 – бальній шкалі

6. Програма навчальної дисципліни

Змістовний модуль 1. Логіка як філософська наука

Тема 1. Предмет, структура і значення логіки

Логіка як частина філософського знання. Походження терміну «логіка», його багатозначність. Визначення логіки як науки. Предмет логіки.

Структура логіки. Співвідношення формальної та діалектичної логіки. Некласичні логіки. Логіка й інші науки про мислення (філософія, психологія, семантика, математика, соціологія, інформатика, кібернетика тощо).

Чуттєва і логічна (раціональна) форми пізнання. Форми чуттєвого пізнання: відчуття, сприйняття, уявлення. Характерні риси абстрактного мислення. Форми абстрактного мислення: поняття, судження, умовивід.

Форма і зміст думки. Істинність думки і формальна правильність міркувань. Поняття «культура мислення». Фактори, що впливають на рівень логічної культури. Поняття «здорового глузду». Роль логіки у підвищенні культури мислення. Значення логіки.

Тема 2. Екскурс в історію розвитку логіки

Виникнення науки логіки й основні етапи її розвитку. Передісторія логіки (Стародавня Індія, Китай, Греція). Вчення Аристотеля про силогізми, закони логіки. Логіка схоластів. Середньовічна іудейська і мусульманська традиція логічного аналізу. Логіка нового часу (індуктивний метод Ф. Бекона і дедуктивний метод Р. Декарта).

Сучасний етап розвитку формальної логіки. Внесок Дж. С. Мілля в систематизацію логічного знання. Трансцендентальна логіка І. Канта. Діалектична логіка Гегеля (вчення про поняття). Розвиток логіки у зв'язку з обґрунтуванням математики. Аксиоматика. Багатозначні логіки. Модальна логіка та її види. Розвиток логіки в Україні.

Тема 3. Мислення і мова

Визначення мови. Функції мови. Природна і штучна мова, області їх застосування. Мова як знакова система. Поняття знака, його значення і зміст. Види знаків. Семіотика. Рівні семіотичного аналізу мови: синтаксичний, семантичний, прагматичний.

Мова логіки. Формалізація як метод логіки. Роль формалізації у людській діяльності. Порівняльна характеристика природної і формалізованої мов.

Тема 4. Основні закони логіки

Поняття логічного закону. Закон як логічно необхідний зв'язок між думками. Форми і закони мислення як засоби відображення об'єктивного світу. Значення основних законів логіки для правильного мислення.

Основні закони логіки. Закон тотожності та його об'єктивна основа. Закон суперечності (несуперечності). Типи суперечностей. Закон виключеного третього. Закон достатньої підстави. Закон подвійного заперечення, контрапозиції де Моргана. Функції основних законів логіки.

Змістовний модуль 2. Логічний аналіз імен і висловлювань

Тема 5. Поняття як форма мислення

Поняття як основна форма мислення, форма відображення дійсності. Мовна форма вираження поняття. Терміни і поняття. Основні логічні прийоми формування понять.

Логічна структура поняття. Зміст поняття. Обсяг поняття. Закон оберненого відношення між обсягом і змістом поняття.

Види понять. Поняття пусті (з нульовим обсягом) і непусті. Поняття з універсальним обсягом. Загальні й одиничні поняття. Конкретні та абстрактні, відносні і безвідносні поняття. Позитивні й негативні, збірні і незбірні поняття.

Відношення між поняттями як головний зміст логіки. Порівнянні і непорівнянні поняття. Сумісні і несумісні поняття. Кругові діаграми Ейлера та Венна для вираження відношень між поняттями.

Тема 6. Логічні операції над поняттями

Операції з класами (обсягами) понять. Значення цих операцій для утворення нових класів понять. Узагальнення та обмеження понять. Роль операцій узагальнення та обмеження.

Операції над обсягами понять як множинами: перетин, об'єднання, різниця, доповнення.

Поділ понять. Правила та можливі помилки в поділі понять. Класифікація понять. Види класифікації.

Визначення (дефініція) понять. Види визначень. Сутність визначення і значення коротких дефініцій у суспільствознавстві, економічних науках, юриспруденції та педагогічній діяльності. Можливі помилки у визначеннях.

Тема 7. Судження

Загальна характеристика суджень. Судження як логічна форма відображення реальності. Судження, речення і висловлювання. Види суджень. Прості і складні судження.

Структура простого судження. Види простих суджень. Судження з простими і складними предикатами.

Категоричні судження та їх види. Розподіл термінів у судженнях. Значення категоричних суджень у відображенні соціальних явищ і законів.

Складні судження. Утворення складних суджень з простих за допомогою логічних зв'язок: кон'юнкції, диз'юнкції (строгої, нестрогої), імплікації, еквіваленції та заперечення. Умови істинності складних суджень (табличні визначення).

Відношення між судженнями за їх істинністю. Логічний квадрат.

Змістовний модуль 3. Умовивід

Тема 8. Дедуктивний умовивід

Загальне поняття про умовивід. Умовивід як форма пізнання окремого, особливого і загального у відображенні реальних речей. Структура умовиводу. Умови, які забезпечують отримання істинного висновку в умовиводах.

Дедуктивні умовиводи. Загальна характеристика дедуктивних умовиводів. Необхідний характер логічного слідування в дедуктивних умовиводах. Різні форми дедуктивних умовиводів та поняття правила висновку. Правила дедуктивних висновків.

Категоричний силігізм (опосередковані умовиводи). Склад силігізму. Аксиома силігізму. Загальні правила силігізму. Фігури і модуси силігізму. Спеціальні правила фігур силігізму

Види дедуктивних умовиводів. Скорочений силігізм (ентимема). Відновлення силігізму з ентимеми. Поняття про складні (полісилігізми) та складноскорочені силігізми (сорити та епіхейреми).

Умовні силігізми: суто умовний та умовно-категоричний силігізм. Модуси умовно-категоричного силігізму. Розділово-категоричний силігізм та його модуси. Умовно-розділовий або лематичний силігізм. Поняття про дилему. Дилеми конструктивні і деструктивні.

Тема 9. Індуктивний умовивід

Індуктивні умовиводи. Загальна характеристика індуктивних умовиводів та їх відмінність від дедуктивних умовиводів. Зв'язок індукції з досвідними узагальненнями. Місце спостереження та експерименту в отриманні знання індуктивним методом.

Види індуктивних умовиводів: повна і неповна індукція. Поняття про математичну індукцію. Популярна індукція. Наукова індукція. Специфіка спостереження і досвіду як методів пізнання суспільних явищ, зокрема правових відношень. Принципи вибору та виключення (елімінації), які обмежують можливість випадкових узагальнень.

Тема 10. Аналогія

Умовивід за аналогією. Зв'язок окремого з окремим у дійсності як об'єктивна основа умовиводу за аналогією. Аналогія як метод. Аналогія як умовивід. Структура аналогії. Види умовиводів за аналогією: аналогія властивостей і аналогія відношень. Нестрога та строга аналогія. Достовірність висновків в умовиводах строгої аналогії. Аналогія — логічна основа методу моделювання в науці.

Змістовий модуль 4. Символічна логіка.

Тема 11. Логіка висловлювань

Загальна характеристика пропозиційної логіки. Мова пропозиційної логіки: логічні зв'язки, пропозиційні змінні, технічні знаки. Вираз (формула). Поняття правильної побудованої формули.

Сила логічних зв'язок. Дужки у формулах. Головний знак формули.

Семантика пропозиційної логіки. Правило інтерпретації пропозиційних змінних. Метод аналітичних таблиць.

Типологія формул по семантичним ознакам. Виконувані, невиконувані та загальнозначущі формули.

Рівносильні формули. Основні закони логіки висловлювань.

Відношення логічного слідування та його властивості.

Нормальні форми логіки висловлювань: кон'юнктивна нормальна форма (КНФ).

Зведення довільної формули до КНФ. Диз'юнктивна нормальна форма (ДНФ).

Числення логіки висловлювань: натуральні й аксіоматичні. Металогічні принципи: несуперечності, повноти, розв'язуваності, незалежності (аксіом)

Тема 12. Логіка предикатів

Логіка предикатів, як розширення логіки висловлювань. Мова логіки предикатів. Логічні і нелогічні терміни. Алфавіт, терм, предикат. Властивості і відношення. Одномісні і багатомісні предикати. Бінарне відношення. Властивості висловлювань, що містять бінарні відношення: рефлексивності, нереклексивності, симетричності, несиметричності, транзитивності, еквівалентності. Тернарні відношення. Квантори. Побудова формул логіки предикатів. Квантифікація. Рівносильні формули логіки предикатів. Закони логіки предикатів. Аналіз міркувань засобами логіки предикатів.

Натуральне числення логіки предикатів. Правила введення та усунення кванторів загальності та існування. Аксіоматичне числення логіки предикатів.

Змістовний модуль 5. Основні логіко-методологічні форми наукового пізнання

Тема 13. Доведення.

Аргументація і процес формування переконань. Соціальні, психологічні, лінгвістичні, моральні, правові і логічні фактори переконливої дії. Доведення і переконання. Наукові принципи доведення і переконання. Доказове судження — логічна основа наукових переконань. Поняття доведення. Структура доведення: теза, аргументи, демонстрація. Види доведення: пряме, непряме. Різновиди непрямого доведення: від противного (апагогічне), розділове доведення (методом виключення).

Тема 14. Спростування

Поняття спростування. Способи спростування: спростування тези (пряме і непряме); критика аргументів; виявлення неспроможності демонстрації. Правила доказового судження. Правила відносно тези та антитези. Логічні помилки відносно тези та антитези. Помилки аргументації: хибна основа, випередження основи, апеляція до особи, недостатність основи та ін.

Правило демонстрації. Використання дедукції, індукції та аналогії у процесі аргументації. Типові помилки в демонстрації. Порушення правил демонстрації.

Тема 15. Логічна природа і роль гіпотези

Визначення гіпотези та її особливості. Гіпотеза як методологічна форма наукового пізнання та соціокультурної інтелектуальної взаємодії.

Умови формування гіпотези. Логічна структура та основні етапи побудови гіпотези. Види гіпотез: загальні та часткові, робочі та наукові гіпотези.

Правила доведення та спростування гіпотез.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання: денна					
	Усього	У тому числі				
		лекції	практичні	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота
Змістовий модуль 1. Логіка як філософська наука						
Тема 1. Предмет та значення логіки.	16	4	4			8
Тема 2. Екскурс в історію логіки	24	6	6			12
Тема 3. Мислення і мова	8	2	2			4
Тема 4. Основні закони логіки	8	2	2			4
Разом за змістовим модулем	56	14	14			28
Змістовий модуль 2. Логічний аналіз імен і висловлювань						
Тема 5. Поняття як форма мислення	24	6	6			12
Тема 6. Логічні операції над поняттями	16	4	4			8
Тема 7. Судження як форма мислення	24	6	6			12
Разом за змістовим модулем	64	16	16			32
<i>Разом за 1 семестр</i>	120	30	30			60
2 семестр						
Змістовий модуль 3. Умовивід						
Тема 8. Дедуктивний умовивід	26	8	6			12
Тема 9. Індуктивний умовивід	14	4	2			8
Тема 10. Аналогія.	8	2				6
Разом за змістовим модулем	48	14	8			26

Змістовий модуль 4. Символічна логіка						
Тема 11. Логіка висловлювань	22	8	4			10
Тема 12. Логіка предикатів.	22	8	4			10
Разом за змістовим модулем	44	16	10			20
Змістовий модуль 5. Основні логіко-методологічні форми наукового пізнання						
Тема 13. Доведення	12	4	2			6
Тема 14. Спростування.	8	2	2			4
Тема 15. Логічна природа і роль гіпотези.	8	2	2			4
Разом за змістовим модулем	28	8	4			14
<i>. Разом за 2 семестр</i>	<i>120</i>	<i>38</i>	<i>22</i>			<i>60</i>
Разом	240	68	52			120

6.3. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Предмет, структура і значення логіки	4
2	Екскурс в історію розвитку логіки	6
3	Мислення і мова. Семіотика наука про знаки і знакові системи	2
4	Основні закони логіки	2
5	Поняття як форма мислення	6
6	Логічні операції над поняттями	4
7	Судження як форма мислення	6
8	Дедуктивний умовивід	4
9	Індуктивний умовивід	4
10	Алгебра і числення логіки висловлювань	4
11	Логіка предикатів	4
12	Доведення	2
13	Спростування	2
14	Логічна природа і роль гіпотези	2
	Разом	52

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Предмет, структура і завдання логіки	8
2	Екскурс в історію розвитку логіки	12
3	Мислення і мова	4
4	Основні закони логіки	4
5	Поняття як форма мислення	12
6	Логічні операції над поняттями	8
7	Судження	12
8	Дедуктивний умовивід	12

9	Індуктивний умовивід	8
10	Аналогія	6
11	Логіка висловлювань	10
12	Логіка предикатів	10
13	Доведення	6
14	Спростування	4
15	Логічна природа і роль гіпотези	4
	Разом	120

6.5. Індивідуальні завдання

У рамках нормативної навчальної дисципліни «Логіка» індивідуальна робота студента є *варіативною* і може включати *наступні завдання*:

1. конспект із теми за заданим планом або планом, який студент розробив самостійно;
2. реферат з окремої теми, питання або вузької проблематики, яку студент узгоджує з викладачем;
3. вирішення заданих логічних завдань, або тих які студент обрав сам.

7. Методичне забезпечення

1. Левкулич В.В. Навчально-методичний посібник. – Ужгород, 2010.

8. Рекомендована література Базова

1. Блецкан М.І. Логіка. Матеріали до лекцій. – Ужгород, 1997.
2. Виговський Л. А. Логіка: навч. посіб. - Хмельницький, 2012.
3. Гетманова А.Д. Логика. – М., 1995
4. Гладунський В.Н. Логіка // Навчальний посібник. – Львів, 2002.
5. Дуцяк І. З. Логіка: підручник. – К., 2010.
6. Жеребкін В.Є. Логіка: підручник. – К., 2011.
7. Жоль К.К. Вступ до сучасної логіки. – К., 2002.
8. Карамішева Н.В. Логіка (теоретична і прикладна): навч. Посібник – К., 2011.
9. Кириллов В.И. Логика. Учебник для бакалавров.- 6-е изд. - М., 2015.
10. Конверський А.Є. Логіка (традиційна та сучасна): Підручник для студентів вищих навчальних закладів. – К., 2008.
11. Логика: Учебник для бакалавров / Мигунов А. И., Микиртумов И. Б., Федоров Б.И. – М., 2015.
12. Мозгова Н.Г. Логіка: Навч. посіб. для дистанційного навчання (Ч.ч I-II)/ Мозгова Н.Г., Мозговий А.М. – К., 2005.
13. Свинцов В.И. Логика. Элементарный курс для гуманитарных специальностей. – М., 1998.
14. Тофтул М.Г. Логіка: Посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К., 2002.
15. Хоменко І.В. Логіка: Підручник для вищих навчальних закладів. – К., 2004.
16. Хоменко И.В. Логика. Теория и практика аргументации. Учебник и практикум. – М., 2014.

Допоміжна

1. Аристотель Аналитики первая и вторая. - М., 1952.
2. Алексеев А.П. Аргументация. Познание. Общение. – М., 1991.
3. Арно А., Николь П. Логика или искусство мыслить. - М., 1991.
4. Ивин А.А. Искусство правильно мыслить. – М., 1986.
5. Гегель Г. Энциклопедия философских наук.- Т. 1. Наука логики. - М., 1974.
6. Збірник вправ і задач з логіки: Методичні рекомендації/ Укл. С.Ф. Марценюк. - К., 1991.
7. Ивин А.А., Никифоров А.Л. Словарь по логике. - М., 1997.

8. Ивлев Ю.В. Логика. Сборник упражнений: Учебное пособие для вузов. – М.: Книжный дом «Университет», 1998.
9. Ішмуратов А.Т. Вступ до філософської логіки. – К., 1997.
10. Кондаков Н.И. Логический словарь. - М., 1990.
11. Кэрролл Л. Логическая игра. Пер с англ. - М., 1991.
12. Уиллис, Норман. Занимательные логические задачи/ Н.Уиллис: Пер. с англ. Е.Гупало; Ил.Д.Шарп. – М., 2004.
13. Хоменко І.В. Логіка в задачах: Підручник. - К., 1998.

15. Интернет-ресурси

[http://www. pidruchniki.ws/logika/](http://www.pidruchniki.ws/logika/) Бібліотека українських підручників.

[https:// e-learn.uzhnu.edu.ua](https://e-learn.uzhnu.edu.ua)